

opusdei.org

Posvećivanje uobičajenog posla: prodavač sira

Giorgio radi u tvornici hrane u Italiji. Oženjen je i ima petero djece, a umjetnost izrade sira za njega je pomalo kao „dokaz“ Božjeg postojanja.

18.09.2020.

Giorgio je radio u industriji hrane godinama. Svoju suprugu Montse upoznao je kada se pokušavao popeti na zid njihove srednje škole. Sada imaju petero djece: Lucia, Chiara,

Giacomo, Maria i Francesco. Krajem osamdesetih dobio je diplomu „agrikulturnog stručnjaka“ i počeo je raditi za svojega ujaka u njegovoj tvrtki koja se bavila hranom: „Tu mi je počelo radno iskustvo.“

„Nakon nekog vremena“, nastavlja, „Odlučio sam se osamostaliti, imao sam neke drugačije profesionalne poglede i bojao sam se da će to utjecati na naš osobni odnos. Primio sam nekoliko ponuda za posao u industriji hrane, ali sve kako se ne bih natjecao za isto tržište kao i moj ujak, otišao sam u industriju kobasica, a tek nakon deset godina odlučio sam se vratiti proizvodnji sira.“

Otvaranje puta

„Jedna tvrtka koja je nastala spajanjem nekoliko manjih poduzeća, kontaktirala me i ponudila mi posao komercijalnog direktora. Prihvatio sam.“ Pomogao je povećati

posao i ugled ove tvrtke. Ali jedan od glavnih suvlasnika firma imao je nešto protiv Giorgia: „Očito je imao svoje razloge,“ prisjeća se Giorgio, „ali nisam se slagao s njim tako da sam dao otkaz prije nego li me otpuste. Već smo imali petero djece i situacija je bila prilično teška, ali i tada sam odlučio vjerovati svom profesionalnom „osjećaju“. Prije donošenja odluke, o svemu sam pričao s Gospodinom“. Nekoliko mjeseci kasnije, tvrtka koju je Giorgio napustio, podijelila se u dvije.

Nakon otkaza, Giorgio je počeo raditi prvenstveno za manje firme. Mislio je da će biti bolje smanjiti primanja, a povećati kvalitetu života. „Rad za manje firme omogućio mi je da više vremena provedem s obitelji.“

Kako Giorgio objašnjava svoju strast za sirom? „Zaista volim umjetnost izrade sira. Za mene je to pomalo „dokaz“ Božje egzistencije. To je

umjetnost poput pjesništva, glazbe, romana. To je umjetnost uklanjanja površnosti: ako pažljivo uklonite vodu iz mlijeka, nastaje sir. I s istim sirovim materijalom možete krenuti stotinama različitih puteva i dobiti prekrasne rezultate.“

Danas su, i tvrtka Giorgijeva ujaka i obje one dvije tvrtke koje su nastale razilaženjem, njegovi klijenti:

„Naučio sam da u ovom tipu posla nikada ne zalupiš vrata na odlasku. Prvo zato što nikada ne znaš jesi li u pravu, a drugo zato što ne želiš upropastiti dobre poslovne prilike do kojih bi moglo doći u budućnosti.“

Bez ljubavi prema bližnjemu ništa ne možeš prodati

Sposobnost prodaje proizvoda i strast za tim što je prodano treba ići ruku pod ruku: „Dio mog posla je marketing, ali to ne mogu odijeliti od svoje ljubavi prema ljudima kojima želim prodati i prema samom

proizvodu kojeg prodajem. Nedavno sam gledao film s Tomom Criseom, *Jerry Maguire*, u njemu lik kaže: *Bez ljubavi prema drugima, ne možeš ništa prodati*. To je zaista istina i to nastojim prenijeti ljudima koje obučavam.“

Dio Giorgijeva posla je obučavanje prodavača koji nude proizvode firmama: „Budući da često nekoliko sati trebam provoditi s istom osobom, može se dogoditi da uskoro prijeđemo na osobniji razgovor i završimo razgovarajući o Bogu.“

„Jednom sam svoj službeni automobil ostavio parkiran ispred crkve u koju idem i zaboravio sam povući ručnu. Auto se otklizao i došlo je do manjeg sudara. Moj je šef isprva bio ljut, ali kada sam mu rekao da sam tamo parkirao kako bih otišao na Misu, odmah mi je oprostio,“ kaže Giorgio s osmijehom.

Talent je dar, ali uspjeh dolazi jedino svakodnevnim teškim radom. Raditi, ali ne samo iz želje za osobnim ispunjenjem, već iz ljubavi. Kao što je rekao sveti Josemaria: „Rad nastaje iz ljubavi; manifestacija je ljubavi i usmjeren je prema ljubavi“ (*Susret s Kristom*, 48).

Kada je Monsignor Fernando Ocáriz bio na pastoralnom putovanju u sjevernoj Italiji, Giorgio i njegova obitelj imali su priliku susresti se s njim i pozdraviti ga te mu, naravno, pokloniti i malo sira: „Prije nego sam mu darovao sir, rekao sam mu da bi mogao imati ružan miris. Prelat me je pogledao i rekao: ‘To je ono što ga čini toliko dobrim!’”

.....